

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**nr. 7197 van 7 juli 2011
in de zaak A. 200.411/XIV-33.183**

In zake :

1. XXXXX

2. XXXXX

3. XXXXX

bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Guylain Mafuta Laman
kantoor houdend te 1060 Brussel
Schotlandstraat 16
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

Het cassatieberoep, ingesteld op 3 juni 2011, strekt tot de nietigverklaring van het arrest nr. 60.406 van 28 april 2011 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 9 juni 2011 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, zoals gewijzigd door artikel 8 van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

In punt 1.2. van het bestreden arrest wordt de motivering van de aanvankelijk bestreden beslissingen volledig weergegeven en in punt 2.3. wordt die motivering nog eens samengevat. In punt 2.5. van het bestreden arrest wijst de Raad voor

Vreemdelingenbetwistingen er op dat het louter herhalen van de asielmotieven en het bevestigen van de vrees van de verzoekers die motieven niet ontkracht. Verder wordt in punt 2.6. gesteld dat het “theoretische betoog” van de verzoekers geen afbreuk doet aan de voorwaarde van een objectief element in de aangevoerde vrees en dat uit de bestreden beslissing duidelijk blijkt dat aan die voorwaarde niet is voldaan. In punt 2.7. wordt gesteld dat de vastgestelde ongeloofwaardigheid en het gebrek aan actuele vrees ook een toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus verhinderen terwijl in punt 2.8. nog enkele concrete punten van kritiek worden weerlegd.

De verzoekers wijzen in essentie slechts op “een algemene en stereotype motivatie”, doch geven niet aan op welke concrete punten uit hun beroepsschrift met het bestreden arrest ten onrechte niet zou zijn geantwoord. Zij maken dan ook geen schending van de motiveringsplicht als vormvereiste voor jurisdictionele beslissingen aannemelijk. Het enige middel is kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. De verzoekers worden verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 525 euro, elk voor een derde.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op zeven juli tweeduizend en elf, door:

Carlo Adams,	wnd. kamervoorzitter,
	staatsraad,
bijgestaan door	
Joris Casneuf,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams